

LÁSZLÓFFY ALADÁR

Ádám duzzog

*Uram, hogy végleg vége, hát
tartsd meg utolsó vacsorád.
Volt arany, tömjén, mirha, bor
és szex – csak szeretet sehol.*

*Elváltunk, kárba vész a hír,
mely később Bibliába ír.
A bordám helye még sajog.
Hogy nőül kapjam valahogy*

*túl kicsi volt az Édened,
most egyedül felmérheted.
Sértetten és elűzve – rád
bízta Romeód s Júliád!*

*Mindenkinek, ki bármit bírt,
adj fizetségül hosszú hírt.
A barbárt, aki nem tanult,
töröltesd ki nyomtalanul:*

*a Szixtinában hogy kezünk,
mint akik épp szövetkezünk
valamire a többiért -
már-már szikrázva összeért,*

*majdnem tökély: De Istenem,
ne szavazz bizalmat nekem.
Nekem csak fáj, csak fáj, csak fáj,
hogy folyton ígérj s megtalálj.*

*Jobb meg se teremtettjeként
mondani vissza az igényt.
Te nem hívtál, én nem jövök.
Így megspóroltuk a jövőt.*

A küldönc

*Ki lehet ez a napraforgó?
Hány ezer éve jön-megy itt?
Tejes vagy behívó-kibordó?
Postást vagy halált alakít?*

*Télen a hóemberkalappal.
Nagyon rég: Ulisses-sisak.
Hol glóriás miként az angyal,
hol szarvgyanús, mint kecskebak.*

*Te vagy a fény tragédiája,
árnyéki Hamlet, amatőr,
kiben kicsorbul, mint a fáma
és összecsuklik ama tör.*

*Bobóc, te, bőszerűhatatlan,
ki helyettem és általam
s főképp előttem ötven-hatvan
nagy felvonásban halva van.*

*Én egyszer leszek halott: mostan!
S te meg sem állsz, míg levelek
s tejek s ami új behívókban
áll, azoknak találsz helyet.*

*Rohanj tovább hű gyökeremmel,
mint térdigkopott Kleine Muck,
míg van valahol cím, meg ember,
nem kímélhetjük a sarut.*

Miért hallgatsz, Isten-Edison?

*Boreász lappul énekel,
nagy Wagneri fény-függönyök
hol halnak el, hol élnek el
a sarki finnugor mögött,*

*miközben lent a déli szín:
egy pödört bajsz – János Vitéz
fatamorgana vásznain
más Veronika-kendőt néz.*

*Gépész úr, elszakadt a film! ...
Gyújtson világot, jegyszedő! ...
Friss sósperec, rabtársaim! ...
Segítség! Ne csípj úgy, Jenő! ...*

*Patak a sötét folyosón.
Kié e mozi-mosoda?
Fogom. Hozom. Jól kimosom.
De Ágnes úr, ön kicsoda?*